

svojem semenu nosijo vseskozi žlahtno vinsko trto, nekoliko niže na podvinji sadonosno drevje potem zeleni gozd in v nižavi, mastne njive in travnike. Z najlepših zvišenih prostorov te pozdravljajo kakor golob bele čedne hiše, nekatere prostrane, kakor kak gradič, sposobne sprejeti o veseli trgatvi številne goste; pa tudi slednja vincarska hiša slovenskega kmeta je snažno ometena, lepo pobeljena, da zamore v njo vstopiti brez sramote tudi gospodska noga. In kako veselo oživljajo ta kraj v spomladi krilati gozdni peveci in v jeseni neštevilni čirčki. Dragi čitatelj ko bi gledalo tvoje oko ta krasen, božji svet, bi gotovo pritrnilo Vrazovim besedam: Slava Bogu! oj krasen si! Zdi se mi da te je Bog stvaril ljubljén kraj, da toliko let zatiranemu, tlačnemu Slovincu povrne zgubljen raj.

Ta Ljutomerski kraj, brez dvombe eden najlepših naše krasne slovenske zemlje je, kakor je znano, ni samo zavičaj, rojstveni kraj St. Vraza, temveč tudi našega veleuma pri vseh olikanih narodih znanega učenjaka doktora Miklošiča, tukaj dobro znanega človekoljubnega zdravnika dr. Magdiča, in še mnogih deloma že pokojnih, deloma pa še sedajni čas živih in skrbno delavnih blagih domoljubov. Mej pokojniki, ki so se rodili v veselih Ljutomerskih goricah ne smemo pozabiti moža, ki je postal velik dobrotnik „jadnemu Slovincu“, ker: „narod, ki svojih slavnih možakov ne spoštuje, jih ni vreden“, in ta mož je bil Gregor Plohel, dokt. bogoslovja, rodilvi se v Ivanjkovcih — sedaj v župniji vseh svetnikov — v tisti dobi, 1730 sv. Miklavža; umrl 1800 v Ptuj, kot okrožni dekan in nadžupnik. (Dalje prih.)

Smešnica 42. Pri neki skušnji vpraša učitelj dečka, če moramo tudi sovražnike ljubiti. Ker deček ničesar ni odgovoril, nastal je naslednji pogovor: Učitelj: „To menda veš, kdo je naš prijatelj, kdo pa naš sovražnik?“ Deček (ne odgovori nič). Učitelj: „Pazi, hočem ti razjasniti. Ti bi se n. pr. pri vodi igral. Nekdo bi na tistem prilezel ter te od zadej v vodo sunil; kdo je ta?“ Deček: „Ta je moj sovražnik.“ Učitelj: „Dobro, kdo neki je potem tvoj prijatelj?“ Deček: „Kdor bi me od spredaj v vodo sunil.“

Razne stvari.

(Presvitli cesar) darovali so za popraviljanje Mariborske stolne cerkve tisoč gold.

(Njih ekscelencija), milost. knezoškof darovali so za stavljanje nove kapelice v mariborski bolnišnici 300 gld.

(Sveto leto) bode prihodnje leto, katero bodo sv. oče razpisali, da bi se odvrnile, nevarnosti, katere pretijo ljudem.

(Akad. društvo „Slovenija.“) Da se držé slovenski dijaki tudi na Dunaju svojega naroda, kaže letno poročilo akad. društva „Slovenije“, ono ima skupaj s hrvaškim „Zvonimirom“ svoje čitalnico.

(Direktorij tiskarne sv. Cirila.) Ravnateljstvo naše tiskarne obstoji iz naslednjih p. n. gg.: trgovec g. M. Berdajs, odvetnik g. dr. J. Glančnik, kanon, g. dr. J. Križanič g. Fr. Ogradi in prof. dr. J. Mlakar. Predsednik mu je po pravilih g. dr. J. Križanič, blagajnik pa g. prof. dr. Mlakar.

(Občinske volitve.) Na večih krajih se bodo letos vršile volitve za občinski zastop. Mi opomnimo naše bralce, naj jih nikar ne zanemarjajo. Občinski zastop ima celo premoženje občine v rokah pa še tudi v drugih zadevah odloči njegov glas.

(Vlč. g. dr. Josip Šuc), nadžupnik pri sv. Martinu blizu Slov. Gradca, imenovan je dekanom in kn. šk. duh. svetovalcem.

(Mestna fara v Slov. Gradcu), katero začasno oskrbuje č. g. Dav. Trstenjak, župnik v Starem trgu, je razpisana do 18. novembra.

(Farna cerkev v Prevorji), katera je bila po mojstru Jakobu Brollo izslikana, bode slovesno blagoslovljena 22. nedeljo po binkošti.

(Najtoplejšo zahvalo) izreka župno predstojništvo sv. Andraža v Sl. gor. prevzviš. knezošk. Jakobu Maksimiljanu za ono veliko darilo, katero je Njih ekscelencija blagoslovno poklonila faranu, kateri je bil ob priliki posvečevanja zvonov pri sv. Bolfanku nesrečno na nogi hudo poškodovan, Bog povrni stokrat!

(Družba sv. Mohorja.) Knjige, ki jih letos pošilja družba sv. Mohorja med slovensko ljudstvo, so prišle že tudi v našo škofijo. Udje naj se ne mudijo, priti po-nje. Prinesle so nam veliko in lepih reči, bralci jih bodo veseli.

(S hleva padla) je viničarica v Negovi, ko je hotela kravi prinesiti krme, in ostala je pri priči mrtva.

(Gospodarji pozor!) Po savinjski dolini hodi uže dalje časa nek agent, ki pravi, da zavaruje za „graško vzajemno zavarovalnico“, v resnici pa zavaruje pri nekem francoskem judovskem društvu. Toraj ne dajte se motiti.

(Huda ura.) Koncem pr. m. so imeli na Koroškem zaporedom hude ure, vode so zato hipoma naraščale, v mnogih krajih je strela udarila in od časa do časa se je ploha vlila, kakor bi iz vedra lilo. Trpeli ste posebno Kanalska in Ziljska dolina. V Podkloštru so se le s silo ubranili vode.

(Od Radgonske železnice.) Vložni vlaki, ki so jih s 1. oktobrom ustavili, gredó vendar še zanaprej, — dokler trpi branje.

(Mozirski rokodelski in obrtnijski pomočniki) so imeli 11. t. m. v Mozirji prav lepo veselico s tombolo, narodnim petjem in plesom. Čisti dohodek (20 gld.) so darovali ubogim učencem tukajšnje ljudske šole. Načelnik kraj. šol. sveta in šolsko vodstvo jim za to izrekata najprisrčnejšo zahvalo.

(Strah na pravem mestu.) V Celjskem ultra-nemškem listu beremo, da se nekdo boji, dosedanji župan v Mariboru bi kje vsled bližnjih volitev prišel na suho. Nam se zdi, da bi za njim ne bilo veliko žalovanja. Na našem c. kr. učiteljsku pa bi še tudi vsled tega ostalo, kakor je bilo, kajti naš župan nima pri njem nič opraviti, naj je že potlej Peter ali Pavel.

(Grdo psovanje.) V istem nemškem listu se huduje človek, ki še kapljice mošta nima komu dati, za to, ker še hodijo po Šmarjanskem okraju duhovniki po vinski bernji. Dobro, da se tega ne bodo ne kmetje zbal, pa tudi duhovni gospodje ne; naši kmetje že vedo, komu dajo kaj se po pravici pa ne po sili, kakor jim je pogosto dajati ljudem iz vrste dopisnika.

(Oskrunjenje nedelje.) V Celovcu so na nedeljo dopoldne razdérali lesene stavbe, v katerih so bili razstavo imeli, tedaj v času, ko so se v bližnji benediktinski cerkvi sv. meše brale. Za to delo se ni prav nič mudilo, zakaj v soboto prej pa v ponedeljek poznej je bil mir blizu cerkve. Ako se, piše „Mir,“ tako oskrunjajo nedelje in prazniki, ne smemo se čuditi, da nas Bog tepe.

(Nesrečni pad.) Zadnji teden je spiavar Peter Tr. v neki krčmi pri sv. Lovrencu v pušavi popival; ali bil je vežo ogrdil in še povrh ni hotel vsega plačati, zato ga je krčmar od zadej zgrabil pa ga vrgel čez tri kamenite stopnjice. Pri tem se je nesrečnež pa tako pobil, da so ga drugo jutro mrtvega v hlevu našli. Oj nesrečno pijančevanje!

(Pri kožuhanju.) V Orehovi vesi pri Radgoni so turšico kožuhali ali pri tem se je unel prepir in konec tega je bil, da so viničarja M. Mlinarica ubili.

(Goljufija.) V Spodnjem Pobrežju pri Mariboru je nek konjski kupec, s Spodnje Vogove pri Lipnici doma, pri kmetu M. Črniku konja z vso opravo kupil in mu za to 5 godl. nadal, a kmalu na to je konja mesarju prodal in jo, Bog zna, kam, pobrisal.

(Nečloveški suroveži) iz vasi Ločica Polzeljske fare, napali so 8. t. m. vojaške novince, vozeče se iz Šaleške doline proti Celju k železniški postaji. Vkljub lepi prošnji vzeli so cesarsko zastavo iz voza ter so tri tako hudo ranili, da je moral voznik reveže takoj v bolnišnico peljati. Omenjeni suroveži imeli so v oba kraja brušene nože, vile in capine seboj. Žal, da se v lepi Savinski dolini nahajajo cestni roparji!

Loterijne številke:

V Trstu 10. okt. 1885:	71, 32, 45, 57, 53
V Linci „ „	86, 45, 25, 41, 51

Prihodnje srečkanje 17. oktobra 1885.

LEKARNA TRNKOCZY

zraven rotovža, na velikem mestnem trgu v Ljubljani,

priporoča in razpošilja s poštnim povzetjem

Marijaceljske kapljice
za želodec,

MARIA-ZELLER TROPFEN
NUR ECHT BEI
APOTHEKER TRNKOCZY
LAIBACH 1 STÜCK 20.

katerim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvrsten uspeh pri vseh boleznih v želodci in so neprekosljivo sredstvo zoper: pomanjkanje slasti pri jedi, slab želodec, urak, vetrove, koliko, zlatenico, bljuvanje, glavobol, krč v želodci, bitje srca, zabasanje, gliste, bolezni na vranici, na jetrih in zoper zlato žilo.

Svarilo! Še enkrat nam je omeniti, da so te kapljice izpostavljene velikemu ponarejenju. Mnogo ljudi je, ki ne znajo pripravljanja teh kapljic in pod imenom „Marijaceljske kapljice“ razpečavajo slednje kot ponarejene kapljice mej nevednim ljudstvom. Te kapljice zaradi svoje brez vspešnosti neso prave „Marijaceljske želodčne kapljice“. Kdor torej želi pravih „Marijaceljskih želodčnih kapljic“, pazi naj pri kupovanju vedno na gorenjo podobo Matere božje, ki je za varstveno znamko postavno zajamčena in mora biti na vsaki stekleničici.

Dobivajo se v lekarni Trnkoczy zraven rotovža v Ljubljani, so najboljše in, kakor mnoga zahvalna pisma potrjujejo, najskušenejše in prospešnejše kapljice zoper vse želodčne bolezni in njih posledke.

1 steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gld.,
5 tucatov samo 8 gld.

Razpošilja se s pošto najmenj jeden tucat steklenic.

Naslov:

Lekarna Trnkoczy v Ljubljani.

Mlin,

v prekrasni Savinjski dolini v Malih Braslovčah na Savinjski strugi s petimi tečaji na stanovitni vodi, četrte ure od Braslovškega trga pri okrajni cesti, hiša z enim nadstropjem, svinjak in vezanin kozolec, z dvema orali njiv in travnika, vse v dobrem stanu, se prostovoljno pod ugodnimi pogoji prodaja; polovica kupnine se lahko obrestuje. Več se izve pri lastniku: Matevžu Serdonerju v Mal. Braslovčah, pošta Braslovče (Frasslau). 1-3